

1 / 2003
Helmikuu

MIESSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

WWW.MIESSAKIT.FI

Jäsentiedote 3/2002

Tässä numerossa:

sivu

Lisää vapaita isille – miksi? Pääkirjoitus	3
Paluupostia	4
Toiminnan tavoitteet vuodelle 2003	8
Miessakit ry:n julkaisuja 2002:2	10
Liity jäseneksi	11
Mukaan miesryhmään	12

URHO - uusia väyliä miehille

Päätoimittaja

Tomi Timperi

Ulkoasu ja taitto

Tomi Lindfors

Toimituksen yhteystiedot

URHO / Miessakit ry

Annankatu 16 B 28

00120 Helsinki

Puh. 09-612 6620

Faksi 09-6126 6210

Sähköposti miessakit@miessakit.fi

Lisää vapaita isille - miksi?

Meille on syntymässä ensi kuun puolivälissä kolmas lapsi, ja vaikka tässä alkaakin tuntee itsensä noin synnytysspoliittisesti jo vanhaksi tekijäksi, niin silti h-hetken lähestyminen uumoiluttaa tavalla jos toisella. Tällä hetkellä pohdin sitä, että joudunko toimimaan kättilönä jossain tienposkessa, kun nimittäin aiomme matkata Espoosta Tammisaareen synnyttämään. Olimme Tammisaareessa edelliselläkin kerralla ja on se vaan jotenkin kotoisampi paikka kuin pääkaupunkiseudun sinänsä toki turvalliset ja luottamusta herättävät laitokset. Esimerkiksi lapsen syntymää Tammisaareessa juhlistetaan talon puolesta shampanjatarjoilulla ja perhehuone järjestyy aina.

No nyt on sitten viime aikoina pyritty yhteiskuntamme puolelta luomaan isille parempia mahdollisuuksia olla perheensä tukena mm. pidennettyjen isyysvapaiden muodossa. Sinänsä hyvä ja tärkeä homma, mutta vähän haluaisin kuitenkin nurista. Ensinnäkin monien miesten suusta olen kuullut kommenttia, että mitä ne isyysvapaat nyt sitten oikein tarkoittaa, eli että kuinka monta päivää ja milloin voin olla kotona ja mitä se merkitsee perheen taloutta ajatellen jne. Jaan tämän ihmetyksen heidän kanssaan ja toivon, että isyysvapaiden muodoista tiedotettaisiin nykyistä selkeämmin, jotta niitä tulisi enämpi käytettyä.

Erytisesti minua harmittaa useiden päättäjien ja muiden tahojen tapa perustella pidennettyjen isyysvapaiden tarvetta. Hyvä esimerkki löytyy Palvelutyöntekijät ry:n lehden tämän kuun numerosta: ”Perhevapaita ja niiden ajalta maksettavia etuuksia koskevat säännökset muuttuivat eräiltä osin 1.1.2003 alkaen. Muutosten tärkeänä tavoitteena on houkutella isätkin ottamaan vastuuta pienten lasten hoidosta. Isien nykyistä laajempi osallistuminen lasten hoitoon kohentaisi sekä tasa-arvoa niin työssä kuin perhe-elämässä että naisten työmarkkina-asemaa.” Mielestäni ensimmäisenä tärkeänä tavoitteena pitäisi toivottaa, että uusilla säännöksillä parannetaan isien ja vastasyntyneiden lasten mahdollisuuksia muodostaa lä-

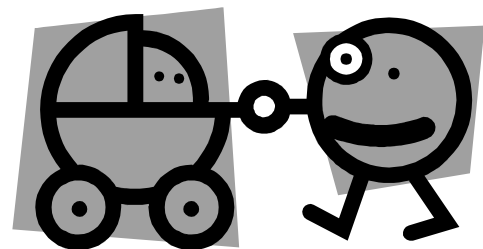
heinen side toisiinsa. Halu muutokseen lähtee siitä, että jokin asia tuntuu hyvältä ja tärkeältä – tavoiteltavalta. Kun mies kuulee myös yhteiskunnasta viestiä, että hän on tärkeä, koska isä on lapselle tärkeä, on hän aivan erilaisessa mielentilassa kun pohditaan sitä kuka tänään pesee pyykkiä. Ja toisaalta, miksi kotitöiden jakaminen nostetaan tärkeäksi tavoitteeksi? Minä uskon, että perheet osaavat jakaa työt ja vastuut itselleen sopivalla tavalla – ei siihen tarvita yhteiskunnan väliintuloa.

Palvelutyöntekijät ry:n lehdessä harjoitettu tapa uutisoida on valitettavan laajalti vallalla: ”...houkutella isätkin ottamaan vastuuta lasten hoidosta.” Minä väitän, että isät ottavat vastuuta lasten hoidosta ja ovat aina ottaneet – omalla tärkeällä tavallaan kunkin aikakauden muutoksiin sopeutuen.

Ja huomatakseni, minä kirjoitin edellä asioista miesten kannalta ja heitä tukeakseni. Minä en syyttänyt mistään naisia tai halunnut millään tavoin huonontaa heidän asemaansa. Tämä huomioni siksi, että joskus tuntuu rankalta tuoda esiin miesten kokemia ongelmia, kun se niin helposti koetaan hyökkäykseksi naisia vastaan. Ei me miehet aina naisista puhuta, vaan joskus itsestämmekin.

Kiva kun kohta tulen taas isäksi ja pääsen tutustumaan uuteen, erilaiseen ihmiseen vaimoni kanssa.

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

LEO NYQVIST KOMMENTOI

Luin URHOSTA Hannu T. Sepposen Miespäivien avauspuheen. En valitettavasti voinut olla itse tilaisuudessa paikalla. Puheessa käsitellään muun muassa miesten naisiin kohdistamaa väkivaltaa, ja niiltä osin muutama kommentti.

Sepponen näkee keskustelun miesten väkivaltaisuudesta keskeiseksi osaksi naisten tasa-arvointressejä. On totta, että miesten naisiin kohdistamasta väkivallasta puhutaan tänä päivänä enemmän kuin kenties koskaan aikaisemmin. Myös lainsäätäjä on herännyt asian suhteen. On kuitenkin muistettava, että asiasta on alettu tosissaan puhua vasta 1970-luvulla ja Suomessa nyt käytävä keskustelu muistuttaa sisällöltään Norjan ja Ruotsin vastaavaa jo paria vuosikymmentä aikaisemmin.

Kyselytutkimusten prosenttijakautumilla spekulointi on tavallista ja Sepposen mainitsemaa ylilyöntiä esiintyy. Raportit huolellisesti lukemalla asian todellinen laita yleensä valkenee. Sepponen kiinnittää myös huomiota todellisen väkivallan ja uhkausten väliseen eroon todeten niiden olevan eri asioita. Käsitteellisesti kyllä, mutta ei naisten kokemusmaailmassa. Uhkaukset edustavat henkistä väkivaltaa, joiden kontrolli- ja traumatisoimisvaikutukset ovat fyysistä väkivaltaa suu-

remmat. Varsinkin lasten kannalta, joiden kuullen (tappo)uhkauksia ladellaan. Fyysinen pahoinpitely ja uhkaukset ovat miesten harjoittaman väkivaltaisen kontrollin eri tekniikoita, joiden erottelu ei ole olennaista väkivaltaongelman tuhoavuuden näkökulmasta.

Naiset kokevat henkisen väkivallan fyysistä paljon pahempana ja siitä he haluavat myös puhua. Uhkaukset edustavat juuri tätä puolta. Väkivaltaa kokeneita naisia haastatellessa fyysinen pahoinpitely edustaa hämmästyttävän pientä osaa heidän puheessaan. Pahinta ovat kontrollointi, mitätöiminen ja juuri uhkaukset, joita taas väkivaltaiset miehet eivät tunnista lainkaan osana omaa käyttäytymistään. Se onkin auttamistyön suuri haaste.

Sepposen mielestä näkee vähän puhetta miesten keskinäisestä väkivallasta, koska sitä ei voida sukupuolistaa. Sehän on sukupuolistettu — kyse on nimenomaan miesten tekemästä väkivallasta. Tämä väkivallan muoto on osa miesten väkivaltaisuutta samoin kuin naisiin ja itseen kohdistuva väkivalta. Kuten tiedämme, länsimaisittain olemme kaikissa kolmessa lajissa mitalisijoilla. Ne ovat selvästikin yhteydessä keskenään.

Naisten perspektiivistä erityinen merkitys on sillä, että Suomessa miehet ovat väkivaltaisia nimenomaan kodin seinien sisällä. Ruotsissa ja Suomessa naiset kokevat miesten taholta suunnilleen yhtä paljon väkivaltaa yleisesti, mutta meillä fyysinen parisuhdeväkivalta on kolminkertaista. Vuonna 2001 Norjassa kuoli kymmenen naista parisuhdeväkivallan uhriksi, Suomessa runsaat kolmekymmentä. Toistettakoon tässäkin: koti on miehille turvallisin, mutta naisille turvattomin paikka — erityisesti Suomessa.

Kun Sepponen käyttää parisuhdeväkivallasta sotametaforaa rauhanneuvotteluineen ja tote-

aa tilanteen olevan masentavan, tulee mieleeni luento, jonka kuulin pari vuotta sitten väkivaltaseminaarissa Tukholmassa. Ruotsalainen lastenlääkäri Lars Gustafsson, joka on toiminut ammatissaan myös Beirutissa sodan keskellä, kuvasi sekä sodan jaloissa kasvavien että perheväkivaltaa kokeneiden lasten kokemuksen hämmästyttävän samankaltaisuuden, jonka hän tiivistä näin: ”tänk om vi alla dör!”, mitä jos me kaikki kuolemme. Kuten hän myös sanoi, on pysähdyttävää, että lapset pelkäävät tavallisesti äidin kuolevan, omasta puolestaan he eivät niinkään pelkää. He ovat urheita rauhanturvaajia. Eiköhän se ole väkivalta, joka on masentavaa.

Sepponen on huolissaan siitä, että emme puhu naisten henkisestä väkivallasta. Niin sanottu naisten henkinen väkivalta (nalkuttaminen) on kuitenkin iät ja ajat rinnastettu miesten fyysiseen väkivaltaan, jolla jälkimmäinen on myös oikeutettu ja edelleenkin monet miehet sen oikeuttavat. Paradoksaalisesti miesten väkivalta on naisten mukaan juuri henkistä: alistamista ja vähättelyä, seksuaalista, sosiaalista ja taloudellista kontrollia ja uhkailua — parisuhteen aikana ja usein myös sen jälkeen. Olen kuullut kerta toisensa jälkeen väkivaltaa kokeneiden naisten suusta, että mustelmat kyllä paranevat, mutta sisäiset haavat eivät koskaan umpeudu. On myös tavallista, että naiset kokevat syyllisyyttä itseensä kohdistuneesta väkivallasta aivan samoin kuin miehetkin. Naiset syyllistyvät myös auttamisjärjestelmässä miehiä enemmän, varsinkin parityöskentelyssä, jossa he kokevat auttajan menevän usein miehen puolelle. Nämä auttajat ovat useimmiten naisia.

Yleisesti ottaen pidän harmittavana, että keskustelu parisuhdeväkivallasta polarisoituu jatkuvasti paha tekijä — hyvä uhri - ulottuvuudella. Toki naisetkin voivat tehdä pahoja tekoja. Oman tutkimukseni mukaan naiset käyttivät myös väkivaltaa ja parisuh-

teessakin pätee se, että väkivaltaan vastataan väkivallalla. Naiset ovat väkivaltaisista nimenomaan kotona ja kohteena ovat kumppania useammin lapset. Miesten naisiin ja lapsiin käyttämän väkivallan psykososiaaliset ja emotionaaliset seurausvaikutukset ovat kuitenkin omaa luokkaansa. Kuten Sepponen sanoo, perheväkivalta on yksiselitteisesti tuomittavaa. Niin on, ja tehdään se myös, ilman miesten väkivaltaa neutralisoivia ja oikeuttavia argumentteja.

Leo Nyqvist

PS. Lähteet, joihin kirjoituksen tiedot perustuvat, on saatavissa kirjoittajalta.

OUTO VALINTA

Kirjailija Tuula-Leena Varis totesi HS:n haastattelussa hiljattain, että verbi on miesten sanaluokka. Ainakin viime vuoden Finlandia-palkitun romaanin, Kari Hotakaisen Juokshaudantien, osalta se pitää paikkansa. Se on täynnä miehistä puuhastelua vailla mitään syvempää pohdiskelua nykymiehen ja — perheen ongelmista tai edes päähenkilön itse-tutkistelua..

Ostin kirjan aihepiirin vuoksi jo ennen palkintoehdokkaiden nimeämistä, mutta se makasi yöpöydälläni pitkään lukemattomana. Yritin useamman kerran mutten jaksanut kiinnostua. Tarinan puitteet ovat tuiki tavalliset: nainen ottaa lapsen ja muuttaa ystäväntärensä luokse hankkimaan eroa. Laukaisijana on — miehen mukaan - yksi nyrkinisku, kun nainen ensin sanoi pahat sanat. Tätä ennen mies kertoo tehneensä lähes kaikki kotityöt ja osavansa naista paremmin ruuanlaiton niksit.

Mies keksii idean, millä houkutella nainen ja lapsi takaisin. Nainen on joskus toivonut omakotitaloa kerrostaloasunnon sijaan. Sen

mies päättää nyt hankkia. Seuraa sekava sarja epämääräistä rahan hankintaa, seikkailuja salakatselijana omakotitalojen piholla, jopa sisätiloissakin, tutustumista asunnonväittäjiin ja heidän tapoihinsa höynäyttää ostajia, kuvauksia poliisiin heikosta kiinnostuksesta kotirauhan rikkojan löytämiseksi ja paljon muuta. Lopulta talo löytyy, nainen lupaa tulla katsomaan, tarvittavat rahat on hankittu ja kaupanteo lähestyy. Lukijan arvattavaksi jätetään, onnistuuko mies tavoitteessaan.

Kerrontaa elävöittää jossakin määrin, että tilanteita katsellaan myös eri henkilöiden silmin, joskin tähän liittyy puolivillaista ja aika pahantahtoista psykologisointia kuvatuista. Välillä palataan toki siihen ainoaan nyrkin iskuun. Miehisuus ei tosiaan näyttäydy parhaimmillaan.

En ole varma kirjailijan tarkoituksesta, mutta luultavimmin hän on pyrkinyt rakentamaan farssin, naurun miehelle. Pinnallisessa lukemisessa se voi toteutuakin, mutta kun ottaa huomioon tarinan lähtökohdan, sen todellisen hädän ja neuvottomuuden, johon kovin monet

miehet perheensä kanssa nykyisin ajautuvat, päähenkilön kuvaaminen narriksi tuntuu julmalta eikä siksi naurata. Lasse Pöysti tuskin teki palvelusta näille miehille valitessaan Hotakaisen kirjan palkinnon saajaksi.

Miehen tilanne ansaitsisi vakavampaa ja ymmärtävämpää käsittelyä olematta hyökkäys naisia vastaan.

Antti-Veikko Perheentupa

MIKSI MIEHET VIERASTAVAT MIESASIOITA?

Professorismies Tommi Hoikkala ihmettelee tärkeää ilmiötä Suomen Kuvalehden kolumnissaan (nro 50/02):

”Hotakainen on torjunut olevansa mieskirjailija, miehen asialla. Hannu Raittila on tehnyt samoin. Mikä kirjailijoita vaivaa? Häiriintyisikö vapaus? Olisi miehen teko hypätä miesliikkeen airueeksi. Nämä jannut jos ketkään ovat postmodernin mieskokemuksen kirjallisia tunnetulkkeja. Mutta mitään Miessakkien äänitorvia he eivät halua olla.

Tuttu kuvio. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta järjesti miestutkimusseminaarin 1994. Seminaarin lopuksi piti valita puheenjohtaja miestutkimusjaostolle. Juha Siltala kiitti ei, J. P. Roos samoin ja Matti Hyvärinen. Kukaan ei tahtonut liittyä miesliikettä muistuttavaan.”

On tosiaan syytä kysyä, mitä arveluttavaa on siinä, että olisi mieskirjailija. Mainitut ja lisäksi monet muut kirjailijat ovat kuvanneet terävästi ja monitahoisesti miesten tapaa hahmottaa maailmaa ja elää elämäänsä naisten kanssa. Miksi he eivät halua esiintyä sukupuolensa edustajina? Mahtaisiko puolestaan mieskirjailijaksi tunnustautua Reijo Mäki, jo-

ka on julkisesti joskin asiantuntemattomasti pilkannut miesryhmiä?

Hoikkalan esittämä kysymys liittyy siihen, vielä laajempaan arvoitukseen, miksi miehet ovat niin haluttomia osallistumaan miesryhmien toimintaan. Miessakit ry:n toiminnan ytimeksi nähdään maskuliinisen identiteetin pohtiminen pienryhmissä miesten kesken. Turkulainen veljesjärjestömme Miehen tie ry suuntautuu hieman käytännöllisemmin, mutta siinäkin on vaikeuksia. Se sai apurahan työtömien miesten kuntotestien tekemiseen. Jopa 500 testiä olisi voitu tehdä, mutta testattavia tuli vain satakunta. Ihme juttu, sillä kuntotestissä ei pitäisi olla mitään sellaista, mikä uhkaa miehen kasvojen säilyttämistä.

Mikä on jäsenkuntamme näkemys tästä asiasta? Asia on niin tärkeä, että kaikkia vastauksia on punnittava.

Esko Vierikko
Turun yhdysmies

KASVURYHMÄ MIEHILLE TOIMINNALLISIN MENETELMIN

Ryhmä kokoontuu torstai-iltaisain 6.3.2003 alkaen. Tarkemmat tapaamispäivät ilmoitetaan osallistujille henkilökohtaisesti. Ryhmä päättyy kesäkuussa 2003.

Ryhmään osallistuminen ei edellytä aikaisempaa kokemusta.

Ryhmä kokoontuu Miessakkien toimitiloissa Annankatu 16, Helsinki.

Osallistuminen on maksutonta.

Ohjaaja: Psykodraamaopiskelija Jouni Linnankoski, puh 050 460 7160

Ilmoittautumiset 28.2. mennessä:
Miessakit ry:n toimisto, 09 612 6620

HYVÄT MIESSAKKIKAVERIT!

Ystävyyden Majatalon vuoden kestävässä miesryhmässä olisi vielä pari paikkaa jäljellä.

Ryhmä alkaa 7.-9.3. ja muut tapaamiskonloput ovat 11.-13.4., 2.-4.5., 19.-21.9., 24.-26.10. ja 28.-30.11.

Osallistuin siihen viime vuonna ja se oli upea kasvuprosessi.

Lämpimin terveisin,
Markku Kedrin
Vihdin yhdysmies

Kurssin esittely Internetissä:
www.ystavyydenmajatalo.fi/ohjelma03/mies03.html

Kysymyksiä ja vastauksia ryhmätyöstä:
www.ystavyydenmajatalo.fi/kysvast.html

Toiminnan tavoitteet vuodelle 2003

Miessakit ry:n perustoiminta on viime vuosi-
na jakautunut kolmeen pääalueeseen, eli
miesryhmätoimintaan, yhteiskunnalliseen vai-
kuttamiseen miesnäkökulmasta ja lähisuhde-
väkivaltatoimintaan. Vuonna 2003 jatkamme
näiden perusmuotojen edelleen kehittämistä.
Neljäntenä erityistavoitteena voidaan pitää
yhdistyksen taloudellisen perustan vankista-
mista. Tärkeätä on lisäksi huomioida, että
kaikkien edellä mainittujen toimintojen tueksi
on syytä tuottaa kirjallista materiaalia, jonka
avulla toimintojen sisältöä voidaan valottaa
asiastamme kiinnostuneille yksilöille ja yh-
teiskunnan toimijoille. Vuonna 2002 aloitim-
me Miessakit ry:n julkaisuja –sarjan, jossa il-
mestyi kaksi kirjaa: *Velkaisten miesten kun-
toutumisohjelmamme kehitysprojektin loppu-
raportti Kaskesta uusi kasvu* (Liisa Lampela-
Kivistö) ja lähisuhdeväkivaltatyöhömmä liit-
tyivistä näkökulmista kertova *Väkivalta – tun-
teita, toimintaa ja vastatunteita* (Pekka Jolk-
konen ja Panu Varjonen).

Miesryhmätoiminta

Tämä yhdistyksemme perustoimintamuoto
tarvitsee tarkoin harkittua kehityssuunnitel-
maa huomioiden erityisesti sen, että toistai-
seksi emme ole onnistuneet saamaan ko. toi-
minnan tueksi riittävää taloudellista tukea.
Tämä toimintamuoto tarvitsee tuekseen myös
kirjallista materiaalia ainakin kahdessa muo-
dossa: ensinnäkin yleistä teosta, jossa käsitel-
lään toiminnan perusteita, toteutettuja toimin-
tamuotoja ja niistä saatuja kokemuksia sekä
kehitysnäkymiä, ja toiseksi miesryhmien
työskentelyä tukevaa teosta, jossa tuodaan pe-
rusteellisemmin esiin ryhmien kokoamiseen,
vetämiseen, elinkaareen ja sisältöihin liittyviä
asioita. Näitä molempia valmistellaan parai-
kaa.

Miesryhmätoiminnan tukimahdollisuudet ny-
kyiseen kolmannen sektorin toimintaan ovat
laajat. Velkaisten miesten kuntoutumisohjel-
mamme osoitti erinomaisesti, miten vertaistu-

Jälleen kerran saimme iloisina ja kiitollisina
ottaa vastaan tiedon RAY:n avustuspäätök-
sestä vuodelle 2003, jonka mukaisesti RAY
avustaa toimintaamme edellisvuosien ta-
paan. RAY:n avustukset ovat yhdistyksem-
me talouden tärkein perusta ja ne ovat mah-
dollistaneet yhdistyksemme kehityksen ja
kasvun. Tarkempaa tietoa RAY:n avustuk-
sista löytyy osoitteesta www.ray.fi.

kitoiminta voidaan liittää osaksi jonkin eri-
tyisongelman kohtaamiseen liittyvää toimin-
taa. Olemme myös kokeilleet toiminnan liittä-
mistä vankilamaailmaan, isyystoimintaan,
maahanmuuttajien tukemiseen ja osaksi ar-
meijan toimintaa.

Käytännössä vuonna 2003 voimme toimia si-
ten, että koulutamme ryhmänohjaajia maksul-
listen kurssien avulla ja tarjoamme toimin-
taamme yksilöiden lisäksi erilaisille yrityksil-
le ja yhteisöille. Jatkossa tarvitsemme kuiten-
kin palkattua työvoimaa ko. toiminnan moni-
naisten muotojen organisoimiseksi. Tätä var-
ten hiomme edelleen erityistä miesryhmätoi-
minta –projektia, jolle etsimme erillistä rahoit-
tusta.

Yhteiskunnallinen vaikuttaminen

Miesten erityistarpeet muuttuvassa yhteiskun-
nassamme tulevat esille sekä miesryhmätoi-
mintamme kautta, että valveutuneen yhteis-
kuntakehityksen seurannan avulla. Käytän-
nössä on hyvä huomioida niitä ajatuksia mitä
miehillä itsellään herää oman elämänsä ym-
päriältä, ja toisaalta on tuotava esiin aiheita,
jotka eivät välttämättä tällä hetkellä herätä
laajaa kansalaiskiinnostusta, mutta ovat edes-
sämme yhä laajempina ongelmina lähitulevai-
suudessa. Tällaisia asioita ovat mm. miesten

alati vähenevä kouluttautuminen ja muuttuvan yhteiskunnan luoma hämmennys omasta roolista.

Yhteiskunnallisen vaikuttamisemme tavoitteita ovat tärkeäksi katsottujen aiheiden esiin nostaminen ja yhteiskunnassa käytävään keskusteluun osallistuminen, ja toimintaa tukevia välineitä ovat mm. järjestämämme Miesfoorumit, koulutukset ja seminaarit, lehtikirjoittelu ja yhteiskuntamme ko. asioita pohtivien elimien toimintaan osallistuminen ja niihin yhteydenpito.

Lyömätön Linja

Lähisuhdeväkivaltaongelmasta kärsivien miesten auttamiseen erikoistunut toimintayksikkömme on kehittynyt vuosien saatossa hyvin toimivaksi kokonaisuudeksi. Miesten kohtaamisen perusteet ovat ammattitaitoisen henkilökunnan käsissä. Vuonna 2002 asiakastapaamisia oli hieman yli 1200, millä tasolla jatkamme myös tänä vuonna. Kyseinen tapaamismäärä on kuitenkin maksimi kolmella työntekijällä ja joudummekin ohjaamaan n. 30% avun hakijoista muiden palvelujen piiriin. Perustoiminnan lisäksi vuonna 2003 lähisuhdeväkivaltaoimintamme kehitetään varta vasten perustetun kehitystyöryhmän voimin.

Lähitulevaisuudesta

Taluspohjan vankistaminen ja päätoimintamuotojen ylläpito ja kehittäminen ovat toimintamme arkipäivää myös lähitulevaisuudessa. Olemmeideoineet lukuisia erilaisia uusia projekteja, jotka sopisivat yhdistyksemme toiminnaksi - joko em. perustoimintamuotojen oheen tai uudeksi perustoimintamuodoksi. Uusien projektien käynnistäminen edellyttää kuitenkin innostunutta pioneerihenkeä ja perustoiminnallista vakautta.

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

Pekka Jolkkonen ja Panu Varjonen

VÄKIVALTA - TUNTEITA, TOIMINTAA JA VASTATUNTEITA

Kirjanen sisältää kaksi artikkelia:

Tuhota vai tuntea – perheväkivalta väkivallan tekijän hoitoprosessin näkökulmasta (Pekka Jolkkonen)

Väkivaltatyö ja vastatunteet (Panu Varjonen)

Miessakit ry on vuodesta 1997 kehittänyt Lyömätön Linja –nimistä työmuotoa tarkoituksenaan löytää sopiva toimintamalli väkivaltaisesta käyttäytymisestäään eroon haluavien miesten tukemiseen.

'Väkivalta – tunteita, toimintaa ja vastatunteita' –kirjanen koostuu kahdesta kirjoituksesta, jotka käsittelevät väkivallan ilmiötä ammatillisena haasteena. Ensimmäisessä kirjoituksessa pohditaan väkivaltaisuuden kanssa työskentelyä elämyksellisenä prosessina, jossa työntekijän ja asiakkaan yhteinen työskentely voi johtaa asiakkaan elämässä lisääntyvään itseymmärrykseen. Toisessa kirjoituksessa kuvataan kaksi erilaista orientaatiota, joilla väkivaltaa ehkäistään: Tulevatko mahdollisuudet ihmisen ulkopuolelta, ulkoisen puuttumisen ja kontrollin keinoin? Vai onko hänelle mahdollista päästä eroon väkivallasta omasta halusta ja omalla työllä? 'Väkivalta – tunteita, toimintaa ja vastatunteita' –kirjanen kuuluu Miessakit ry:n julkaisuja –sarjaan (nro 2002:2).

Hinta 10 € + postikulut 2 €, HUOM! JÄSENHINTA 8 €

Laajuus 58 sivua (koko A5)

Tilaukset Miessakit ry, Tomi Lindfors, puh. 09-612 6620
sähköposti tomi.lindfors@miessakit.fi

Lisätietoja Pekka Jolkkonen, puh. 09-612 66 213
sähköposti pekka.jolkkonen@miessakit.fi

Panu Varjonen, puh. 09-612 66 217
sähköposti panu.varjonen@miessakit.fi

Liity jäseneksi

Miessakit ry:n jäsenenä saat mm. jäsentiedotteemme URHOn kotiisi sekä alennuksia järjestämistämme koulutuksista ja yleisötilaisuuksista. Jäsenmaksu on 15 euroa/vuosi (opiskelijat, eläkeläiset ja työttömät 7,50 euroa/vuosi).

Leikkaa tämä sivu irti, täytä kysytyt tiedot ja laita lipuke postiin (postimaksu on maksettu puolestasi). Pian saat kotiisi uudelle jäsenelle tarkoitetun aloituspaketin sekä tilisiirtolomakkeen, jolla voit suorittaa jäsenmaksusi.

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Haluan liittyä Miessakkien jäseneksi

Haluan lisätietoja toiminnasta

Nimi:

Osoite:

Puhelin:

Syntymävuosi:

VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00100/602
00003 HELSINKI

MIESSAKIT RY

Mukaan miesryhmään

Miessakit kutsuu miehiä koko maassa paikallisiin vuorovaikutusryhmiin, joissa keskustellaan mieheydestä ja miehen roolista ja vaihdetaan kokemuksia muiden kanssa. Mikäli haluat lisätietoja ryhmien toiminnasta tai haluat mukaan ryhmään, ota yhteyttä!

Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen + KOKO SUOMI

Esko Porola / Pertti Andersson

Puh. 09-6126 6216

Sähköposti esko.porola@miessakit.fi / pertti.andersson@miessakit.fi

Joensuu

Onni Voutilainen

Puh. 050 365 6138

Sähköposti onni.voutilainen@jns.fi

Lahti / Päijät-Häme

Timo Tikka

Puh. 03-780 1421 / 040 552 3310

Sähköposti timo.tikka@phnet.fi

Somero

Voitto Vieraankivi

Puh. 050 566 4116

Sähköposti voitto.tiimivalmennus@surfeu.fi

Kuopio / Itä-Suomi

Raimo Reinikainen

Puh. 0400 881 166

Sähköposti andracon@hotmail.com

Turku

Esko Vierikko

Puh. 040 503 3891

Sähköposti esko.vierikko@utu.fi

Hyvinkää

Veikko Korhonen

Puh. 040 567 4600

Sähköposti veikko.korhonen@hyvinkaa.fi

Tampere

Simo Ollila

Puh. 03-214 9029

Sähköposti tremies@saunalahti.fi

Internet www.saunalahti.fi/~tremies

Jyväskylä

Jarmo Lindholm

Puh. 040 734 4627

Sähköposti kullervokustannus@hotmail.com

Vihti

Markku Kedrin

Puh. 09-222 5313 / 040 545 7091

Sähköposti markku.kedrin@kolumbus.fi

Nurmijärvi

Seppo Laakso

Puh. 09-8789 9658 / 09-250 1310 /

050 511 7725

Sähköposti laakso.seppo@kolumbus.fi

Hämeenlinna

Kai Salmi

Puh. 03-616 2608 / 050 354 9241

Sähköposti kai.salmi@virpi.net

